

Før jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Etter jordpåkastelsen

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

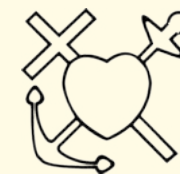
En varm takk til deg som var sammen med oss i dag.
Velkommen til minnesamvær på Senjastua.
Familien

Forrettende prest: Glenn Hadland
Organist: Sarah Blamire

SANDBAKK
BEGRAVELSEHJELP

www.sandbeg.no
Tlf. 778 40499

*Elsa Sofie
Karoliussen*

* 23.8.1935 † 28.2.2023

*Finnsnes kirke
Fredag 10. mars 2023*

Åpningspsalme

Han tek ikkje glansen av livet,
den Frelser som kallar på deg.
Fyrst då kan for alvor du leva
når han får deg fylgja på veg.

Du høyrer dei dårande røyster
som lovar deg gullglim og glans,
men ingen legg lys over vegen
som Jesus og kjærleiken hans.

Han hjelper i brattaste bakkar
og stør deg når vegen vert smal.
Han signaliser dei sollyse sletter
og lyser i dødsskuggens dal.

Han fører deg frelst over fjorden,
heilt fram til den himmelske strand.
Når døden sin brotsjø du møter,
vil Jesus dra båten i land.

Han tek ikkje glansen av livet,
han gyller din morgon og kveld
og opnar ei dør til dei salar
der æveleg høgtid du held.

Før talen

O Jesus, åpne du mitt øye,
så jeg kan se hvor rik jeg er!
Jeg har en Fader i det høye
/: som faderomhu for meg bær. :/

Jeg har et evighetens rike,
et nåderike, det er sant.
Jeg har en krone uten like,
/: en arv som Jesus til meg vant. :/

Ei burde jeg da gå og sørge,
jeg er en mektig konges brud,
skjønt tvil og vantro vil meg spørre:
/: Hvor er din høyhet og ditt skrud? :/

O Jesus Krist, forøk meg troen,
så jeg kan se min herlighet,
og aldri, aldri glemme kronen
/: du har beredt fra evighet! :/

Etter talen

Tenk når engang den tåke er forsvunnet
som her seg senker over livet ned,
når dagen evig klar er der opprunnet,
og lys omstråler meg med himmelsk fred!

Tenk når engang er løst hver jordisk gåte,
besvart hvert "hvorfor" som jeg grunnet på!
Tenk når jeg da får se Guds handlemåte,
når jeg hans skjulte vei skal klart forstå!

Tenk når engang i himlens gyldne saler
jeg med den venn som jeg på jorden fant,
i lyset om et evig liv skal tale,
og om det liv som lik en drøm forsvant!

Tal denne trøst, o Frelser, til mitt hjerte
når lang og tung meg synes veien hjem.
Din trøst skal dempe hver en bitter smerte
og lokke smilet gjennom tårer frem!